

UPRAVNI SUD CRNE GORE

Tužilac : Mjesna zajednica Morinj, Kotor, Morinj bb, koju zastupa Predsjednik Željko Uljarević iz Kotora, Morinj bb

Tuženi : Ministarstvo održivog razvoja i turizma, Podgorica, IV Proleterske brigade br. 19

T U Ž B A

protiv rješenja broj UPI 0503-700/42-2014 od 02.06.2015.godine

- 1) zbog povrede pravila postupka;
- 2) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 3) zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Kako zapisnik sastavljen shodno članu 64 ZOUP-a ima značaj javne isprave (član 67 Zakona o opštem upravnom postupku), nejasno mi je kako se o činjenicama i zahtjevima MZ Morinj i Opštine Kotor podnijetim na usmenim raspravama u zapisnicima br. UPI 0503-700/34 i br. 0503-700/6 u pobijanom rješenju Ministarstvo održivog razvoja i turizma nigdje ne poziva. U zapisniku br. 0503-700/6 od 18.11.2014. godine navedeno je da MZ Morinj i Opština Kotor u potpunosti ostaju pri zahtjevima koje su podnijeli u postupku priznavanja svojstva stranke ističući značaj Morinjskih izvora kao izvora od javnog značaja, ustanovljenih kao takvih Odlukom Vlade Crne Gore – Odluka o određivanju izvorišta namjenjenih za regionalno i javno vodosnabdijevanje i utvrđivanje njihovih granica („Službeni list RCG“, broj 36/08 od 10. jula 2008.).

Takođe mi je nejasno kako u rješenju broj UPI 0503-700/42-2014 od 02.06.2015.godine (u daljem tekstu "osporavano rješenje"), Ministarstvo nigdje nije obrazložilo odlučne činjenice niti navelo zbog čega nije prihvaćen zahtjev MZ Morinj i Opštine Kotor da se donese rješenje o odbijanju zahtjeva Opštine Herceg Novi za izdavanje građevinske dozvole niti se osvrnulo na činjenice koje su ova dva pravna subjekta iznijela. (nesaglasnost sa izdatim UT uslovima, nepostojanje Projekta geoloških radova, nepostojanje Projekta geoloških istraživanja, zahtjev za ponavljanje ispitivanja opita bojom, shodno pravilima struke, nepostojanje zaključka da li planirana deponija ima/može imati ili nema uticaja na sliv Morinjskih izvora, nepostojanje nalaza vezano za zaključak koji treba da proizađe iz Elaborata a tiče se pravaca kretanja, brzine kretanja podzemnih voda kao i povezanost lokacije Duboki do sa okolnim izvorištima itd...)

Zapisnikom br. UPI 0503-700/34 od dana 23.03.2015. godine konstatovano je da MZ Morinj ostaje pri svim navodima Opštine Kotor, pa samim tim, pored navoda

koje sam ja kao Predsjednik MZ Morinj iznio, i pri navodima :

- Sekretara Sekretarijata Nenada Vukadinovića koji je tražio da se na sljedećoj usmenoj raspravi ispituju sručna lica koja su radila sporan Elaborat i ispitivanja na terenu, na okolnosti iznijete na usmenoj raspravi, (sljedeće usmene rasprave nije bilo)
- Potpredsjednika Opštine Kotor, Tvrtka Crepulje, koji je naveo da Elaborat hidrogeoloških istraživanja nije urađen u skladu sa Zakonom i ispitivanja nakon ispuštanja boje nisu urađena na valjan način niti da ima stručnog zaključka na kraju,
- Menadžera Opštine Kotor, Srđana Dragomanovića, koji je naveo da Elaborat nije urađen u skladu sa izdatim urbanističko tehničkim uslovima i da isti nije u skladu sa članom 7 Zakona o geološkim istraživanjima. Takođe je naveo da istraživanja na terenu nisu urađena u skladu sa Elaboratom i dogovorom sa prethodne usmene rasprave na kojoj je dogovoreno da se urade hidrogeološka istraživanja sliva Morinjskih izvora, kao i to da u dostavljenom Elaboratu nema zaključka o rezultatima istraživanjima.
- Stručnog lica, diplomiranog geologa, Vučinić Božidara, angažovanog ispred Opštine Kotor, koji je pored više nepravilnosti naveo da nije utvrđena odlučna činjenica a to je gdje je boja otišla, koja je brzina kretanja podzemnih tokova i isti je predložio da se opit ponovi.

Shodno naprijed navedenom, više je nego jasno da postupajući organ, prije donošenja rješenja nije utvrdio sve odlučne činjenice, niti je MZ Morinj i Opštini Kotor omogućio da na ponovnoj usmenoj raspravi dobije odgovore na postavljena pitanja i da se na istoj izjasni na više dokumenata na koje se u obrazloženju Rješenja poziva a koji MZ Morinj nikada nisu dostavljeni, čime je Ministarstvo grubo prekršilo odredbe člana 126. i 129. Zakona o opštem upravnom postupku.

Takođe se nigdje u spornom Rješenju ne poziva na navode i zahtjeve koje sam ispred MZ Morinj postavio, kao ni na zahtjeve Opštine Kotor, čime je grubo prekršena odredba člana 134. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku.

MZ Morinj nije bila pružena ni mogućnost, a što smo očekivali, obzirom na zahtjeve Opštine Kotor sa usmene rasprave, kojima se MZ pridružila na raspravi, a tiču se ispitivanja stručnih lica koja su radila sporan Elaborat, da na usmenoj raspravi postavlja pitanja i dokaže svoje tvrdnje da je sporan Elaborat urađen protivno pozitivnim propisima Crne Gore i da isti nije dao odgovor na ključno pitanje koje i jeste predmet sporenja donošenja rješenja o građevinskoj dozvoli, a odnosi se na pravce, brzinu i dokumentima pretpostavljeni negativan uticaj podzemnih voda sa lokacije planirane deponije Duboki do na Morinjske izvore i bokokotorski zaliv. Ovakvim postupanjem Ministarstvo je prekršilo i odredbe člana 135. Zakona o opštem upravnom postupku, jer je donijelo Rješenje a da MZ Morinj nije bila data mogućnost da se izjasni o nizu dokumenata na koje se u spornom rješenju poziva. Naime MZ Morinj nije imala podatak da je izdata Saobraćajna saglasnost na glavni projekat br. 02-4-231-340/2014 od 15.12.2014.godine, da je dostavljeno Obavještenje Sekretarijata za komunalno-stambene poslove i zaštitu životne sredine 02-3-327-167/14 od 15.05.2015.godine, da je dostavljeno Mišljenje Direktorata za upravljanjem otpadom i komunalni razvoj br.10-71/184 od 18.12.2014.godine, kao i ostala dokumenta kao što su listovi nepokretnosti, kopije plana i dokazi na koje se postupajući organ u Rješenju poziva.

Takođe je i sporno kako se Ministarstvo u obrazloženju poziva na član 71 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata a da se u uvodu Rješenja isto ne pominje, kao i to da je prilikom donošenja Rješenja koristilo proceduru uz neophodnu prethodnu saglasnost državnih organa na koja se u obrazloženju i poziva (vodna saglasnost, saobraćajna saglasnost, itd...), a da se nigdje niti u uvodu niti u obrazloženju ne poziva na član po kom je postupalo, tačnije član 198. ZOUP-a, čime je prekršena i odredba člana 201. stav 2. ZOUP-a.

MZ Morinj i Opštini Kotor nije data ni mogućnost da shodno članu 135 ZUP-a u usmenoj raspravi ispita sve navode iz dopisa UPI 05-700/37-2014 od dana 09.05.2015.godine, niti nam se dostavila sva dokumentacija i dokazi na koje se u Rješenju poziva postupajući organ, čime je grubo prekršena odredba navedenog člana.

Članom 202. ZUP-a je navedeno da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelini kao i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno rješeno, pa se postavlja pitanje kako je moguće da je Opština Herceg Novi podnijela zahtjev za donošenja Rješenja o građevinskoj dozvoli za izgradnju sanitarne deponije "Duboki do" na kat.parc. 659, 660, 661, 662, 665/2 KO Žlijebi i 1466/2, 1473, 1474 KO Ubli a da je spornim Rješenjem Ministarstvo odlučilo i više od zahtjeva, tačnije o kat.parc. 1468, 1473, 1474 i 1466 KO Ubli i 659, 660, 661, 662 i 665/2 KO Žlijebi, navodeći u rješenju katastarsku parcelu br. 1468 KO Ubli, koja nije bila predmet zahtjeva investitora. Još je nejasnije što se Ministarstvo u obrazloženju poziva i na dokaze – Kopiju plana br. 467-106-90 od 10.02.2015.godine za kat.parc. br. 657/34, 657/35 i 249/17 KO Kavač i Kopiju plana br. 467-106-90 od dana 28.01.2015. za kat.parc. br. 814/2, 816/2 i 817/2 KO Kavač, za parcele koje se nalaze na teritoriji Opštine Kotor i koje nisu predmet zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole, jer je udaljenost između planirane lokacije za deponiju "Duboki do" i ovih parcela bar 20 km vazdušne linije.

Što se tiče rješavanja o svim zahtjevima stranaka, već je naprijed navedeno da spornim Rješenjem nije čak ni pomenut niti jedan od zahtjeva koje su dopisima i na usmenoj raspravi iznijele Opština Kotor i MZ Morinj.

Obrazloženje Rješenja ne sadrži izlaganje zahtjeva stranaka, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza; razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, tako da nisu ispoštovane ni odredbe člana 203.stav 2. ZOUP-a.

Sem naprijed navedenih grubih kršenja pravila postupka, došlo je do najmanje ali nezanemarljive greške postupajućeg organa, koji u upustvu o pravnom lijeku nije naveo u kolikom broju primjeraka se predaje tužba protiv konačnog rješenja, što je jasno definisao član 204 ZUP-a.

Članom 198. Zakona o opštem upravnom postupku definisano je da kada je zakonom ili drugim propisom određeno da je nadležni organ dužan da prije donošenja rješenja pribavi mišljenje drugog organa, rješenje se donosi po pribavljenom mišljenju, pa čudi i činjenica da postupajući organ prije donošenja Rješenja nije pribavio mišljenje svih nadležnih organa, između ostalih i Uprave za zaštitu kulturnih dobara i Uprave za vode, a još više čudi činjenica da je Ministarstvo na osnovu saglasnosti pojedinih organa donijelo ovo Rješenje a da se u uvodu i obrazloženju nigdje ne poziva na

odredbe navedenog člana 198. ZOUP-a.

Zakonom o zaštiti kulturnih dobara, članom 92., propisano je da geološka istraživanja na područjima na kojima se nalaze nepokretna kulturna dobra, kao i na udaljenosti od 500 metara od granica njihove zaštićene okoline, ne mogu se vršiti bez prethodne saglasnosti Uprave, pa je nejasno kako je investitor, Opština Herceg Novi vršio istraživanja na samoj granici kulturno-istorijskog područja Kotora koje je pod zaštitom UNESCO-a, na udaljenosti manjoj od 300 metara od kulturnog dobra od međunarodnog značaja, tačnije na početku zaštićene okoline, tzv. bafer zone, bez navedene saglasnosti.

Takođe je jasno kako je postupajući organ propustio da, shodno Zakonu o uređenju prostora i izgradnji objekata i to na osnovu člana 93., na koji se i poziva u uvodu i obrazloženju Rješenja, dostavi Upravi za zaštitu kulturnih dobara na mišljenje/saglasnost koja je kao takva Zakonom o zaštiti kulturnih dobara utvrđena kako za kulturno dobro tako i za njegovo zaštićeno područje. Odredbama člana 3. je jasno definisano da se kulturna dobra, kao valorizovani dio kulturne baštine od opšteg interesa, štite u skladu sa ovim zakonom i međunarodnim propisima, bez obzira na vrijeme, mjesto i način stvaranja, porijeklo, u čijem su vlasništvu i na njihov svjetovni ili vjerski karakter. Stavom 2, navedenog člana navodi se da je zaštita kulturnih dobara od javnog interesa, dok se stavom 3. definiše da zaštitu, kao i kulturno dobro, uživaju i zaštićena okolina nepokretnog kulturnog dobra, što lokacija planirane deponije zasigurno jeste. Ista se nalazi na manje od 300 metara od samog zaštićenog kulturno-istorijskog područja pod zaštitom UNESCO-a, a u okviru zaštićene okoline koja uživa jednaku zaštitu kao i kulturno dobro, shodno naprijed navedenom članu.

Simptomatično je i to da je organ donio Rješenje kojim se investitoru odobrava gradnja deponije, iako se ovaj lokalitet nalazi u III Zoni sanitarne zaštite Morinjskih izvora, a shodno revidovanom Elaboratu o utvrđivanju zona zaštite, koje je za potrebe zaštite Morinjskih izvora, kao izvora od državnog značaja, izradila Opština Kotor.

Pravilnikom o bližim karakteristikama lokacije, uslovima izgradnje, sanitarno-tehničkim uslovima, načinu rada i zatvaranja deponija ("Sl. list Crne Gore", br. 31/13 od 5.07.2013), koje je donio upravo postupajući organ, Ministarstvo održivog razvoja i turizma,

Članom 5. propisano je da :

"Deponija se gradi na lokaciji u okviru koje površinska granica tijela deponije treba da bude minimalno udaljena:

- 300 m od naseljenih mjesta i mjesta namijenjenih rekreaciji, javnih parkova, rehabilitacionih centara i banja i poljoprivrednih površina, namijenjenih uzgajanju povrća;
- 500 m od stalnih rječnih tokova i jezera, osim vodotoka sa malim proticajem koji se mogu na dijelu deponije zatvorenim profilima kanalisati ili izvesti skretanjem vodotoka;
- 300 m od zaštićene prirodne ili kulturne baštine.

Tijelo deponije treba da bude projektovano i izgrađeno tako da ne postoji mogućnost plavljenja tijela deponije podzemnim vodama u svim hidrološkim uslovima, da nije

na lokaciji na kojoj vode iz pukotinskih stijenskih masa pune deponijski prostor, kao i da nije u I, II i III zoni sanitarne zaštite izvorišta, u skladu sa posebnim propisima.

Članom 6. propisano je da :

"Geološke i hidrogeološke karakteristike lokacije koja je predviđena za odlaganje otpada odnosno izgradnju deponije određuju se na osnovu geoloških i hidrogeoloških istraživanja, u skladu sa zakonom.

Geološkim istraživanjima naročito se utvrđuje:

- geološka struktura lokacije planirane za odlaganje otpada i zaštitne zone oko deponije dobijena na osnovu rezultata najmanje pet istražnih bušotina;
- granulometrijski sastav i koeficijent filtracije svakog litološkog sloja lokacije;
- hidrogeološko osmatranje i mjerenje koeficijenta filtracije u svakoj istražnoj bušotini;
- geofizičke karakteristike gornjih slojeva lokacije za deponiju i zaštitne zone oko deponije primjenom geofizičkih metoda (elektro-provodljivosti ili seizmičkih metoda);
- nivo podzemnih voda na lokaciji.

Hidrogeološkim istraživanjima naročito se utvrđuju:

- karakteristike slivnih područja površinskih voda na lokaciji za deponiju u najnepovoljnijim hidrogeološkim uslovima (najveći mogući nivo vode za period od 50 godina), prikazom na karti razmjere 1: 5000;
- prikaz hidroloških parametara vode koja se infiltrira i otiče iz tijela deponije, a naročito: a) prosječne godišnje padavine na širem području deponije (za period od 15 godina); b) najveća godišnja količina padavina na širem području deponije (za period od 15 godina); c) pretpostavljena količina vlažnosti koju otpad apsorbuje; d) količina apsorbovane vode u otpadu; e) isparavanje iz tla; i f) najveća količina padavina u seriji kišnih dana.
- hidrogeološke karakteristike za svaki od podzemnih izdaha, horizontalne i vertikalne dimenzije izdaha, pravci hidrogeoloških tokova, sezonske oscilacije nivoa voda, namjena korišćenja i tip vodenog izdaha.

Postupajući organ nije ispoštovao ni odredbe Pravilnika koje je sam propisao, jer za planiranu deponiju, koja je udaljena manje od 300 m od zaštićenog kulturnog dobra međunarodnog karaktera, izdaje Rješenje o izgradnji, bez prethodno pribavljenog mišljenja/saglasnosti Uprave za kulturna dobra. Sem toga, za planiranu deponiju "Duboki do" nisu rađena geološka i hidrogeološka istraživanja, shodno navedenom Pravilniku i Zakonu o geološkim istraživanjima, niti je iste moguće naći u dokumentaciji na osnovu koje je donešeno sporno Rješenje o izgradnji, te je jasno da nisu mogle biti razmatrane odlučujuće činjenice, pa samim tim je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, prekršena su pravila postupka i pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

Sem naprijed navedenog, MZ Morinj nikada nisu dostavljeni :

- UT uslovi za izradu tehničke dokumentacije za izgradnju deponije br. 04-4911/10 od 27.12.2011.godine
- Glavni projekat sanitarne deponije "Duboki do" urađen od strane "INSTITUT

IGH" D.O.O Zagreb

- Izvještaj o reviziji Glavnog projekta sanitarne deponije "Duboki do" urađen od strane instituta za građevinarstvo "IG" D.O.O. PJ Trebinje, br. 906/14 od 15.11.2014.godine (izvještaj dostavljen nakon dana od dana podnošenja zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole)
- Saglasnost na mjere zaštite od požara od 01.12.2014.godine
- Rješenje Opštine Herceg Novi br. 02-4-231-340/2014 od 15.12.2014.godine – saobraćajna saglasnost
- Mišljenje Direktorata za upravljanje otpadom i komunalni razvoj, Ministarstva održivog razvoja i turizma br. 10-71/184 od 18.12.2014.godine

, koji su u Rješenju navedeni kao **dokazi**, a koji ni na održanoj usmenoj raspravi nisu prezentovani MZ Morinj, te stoga MZ Morinj kao ni Opština Kotor nisu bili u mogućnosti da se o istima izjasne, što predstavlja još jednu povredu pravila postupka postupajućeg organa.

Što se tiče Mišljenja Direktorata za upravljanje otpadom i komunalni razvoj, Ministarstva održivog razvoja i turizma br. 10-71/184 od 18.12.2014.godine, u koji do dana sastavljanja ove tužbe nisam imao uvid niti mi je isto dostavljeno, a iz obrazloženja zaključujem da se radi o mišljenju koje deponije svrstava u objekte od javnog i opšteg interesa, koje je postupajući organ iskoristio za izdavanje Rješenja shodno članu 93. stav 2. u kom se navodi da se izuzetno od stava 1 tačka 2a tog člana, građevinska dozvola za objekte od opšteg interesa može izdati na dijelu urbanističke parcele i bez saglasnosti svih vlasnika nedostajućeg dijela građevinskog zemljišta obuhvaćenog urbanističkom parcelom, ako taj dio urbanističke parcele ne utiče na funkcionalnost i pristup objektu i ne predstavlja dio prostora koji je planskim dokumentom definisan za građenje objekta. Prije svega jasno je da ni u ovom slučaju postupajući organ nije nigdje (ni u uvodu, niti u dispozitivu i obrazloženju) naveo, kad je uzimao odlučnu činjenicu za donošenje rješenja, na osnovu kog člana i kog propisa je zaključio da se radi o objektu od opšteg interesa, jer složitete se da mišljenje Direktorata za upravljanje otpadom i komunalni razvoj nikako nije pravni osnov za donošenje Rješenja u upravnom postupku, a još manje dokaz. Prije svega Zakon o komunalnim djelatnostima, članom 5. propisano je da su komunalne djelatnosti, među kojima i izgradnja deponija, djelatnosti od javnog interesa, ali nigdje nije definisano da su deponije objekti od opšteg interesa, te je nejasno kako je postupajući organ mogao kao odlučnu činjenicu uzeti Mišljenje Direktorata, koje nije zasnovano na pozitivnim propisima. Iz navedenog rješenja o izgradnji deponije, zaključujem da su postupajući organ, kao i Direktorat za upravljanje otpadom i komunalni razvoj u sastavu istog Ministarstva, pogrešno tumačili član 7 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, u kom su taksativno pobrojani državni objekti od opšteg interesa i lokalni objekti od opšteg interesa i među kojima nema deponija. Članom 68. navedenog Zakona definisano je da se izgradnja objekata može vršiti samo u skladu sa zakonom i drugim propisima, tehničkim normativima i normama kvaliteta, tako da čudi kako postupajući organ svoj stav bazira na osnovu Mišljenja Direktorata na način da nigdje u obrazloženju, uvodu i dispozitivu ne navodi član 7, kojim su definisani državni i lokalni objekti od opšteg interesa, a ovo predstavlja

odlučujuću činjenicu za izdavanje Rješenja o izgradnji, obzirom da investitor nije vlasnik svih kat.parcela i da nema saglasnost svih suvlasnika urbanističke parcele. Članom 91.stav 2. Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata je definisao nadležnost za izdavanje građevinske dozvole, tako da je jasno da za državne objekte od opšteg interesa građevinsku dozvolu izdaje organ uprave dok za lokalne objekte od opšteg interesa građevinsku dozvolu izdaje organ lokalne uprave, a u posebnoj tački navedenog člana su navedene sanitarne deponije, pa je evidentna pogrešna primjena materijalnog prava jer da je zakonodavac želio iste staviti u objekte od opšteg interesa, on bi ih u članu 7. i nabrojao, kao što je slučaj sa nabrojanim objektima, a u odnosu na to da li se radi o državnom ili lokalnom objektu od opšteg interesa, zavisi i sama nadležnost za izdavanje rješenja o izgradnji objekta, što je opet postupajući organ propustio da navede. Takođe je i jasno uvidom u izdate urbanističko-tehničke uslove br. 04-4911/10 od 27.12.2011. godine, da isti nisu izdati za objekat od opšteg interesa državni/lokalni, već da su izdati na osnovu važeće planske dokumentacije, uz uslov regulisanja imovinsko-pravnih poslova do dana podnošenja zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole, koji uslov investitor ni prvi ni drugi put, prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole nije ispunio. Postavlja se i pitanje nadležnosti tumačenja Direktorata za komunalne dijelatnosti u dijelu koji se odnosi na Zakon o uređenju prostora i izgradnji objekata, po kom postupaju drugi Direktorat, tačnije Direktorat za građevinarstvo, koji je i donio sporno Rješenje. Jasno je da je postupajući organ kršeći odredbe Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, člana 94., i odlažući donošenje Rješenja, umjesto zakonskog roka od 60 dana rješenje donio nakon 8 mjeseci, pokušao podnosiocu zahtjeva – Opštini Herceg Novi da pomogne da prikupi sve saglasnosti, odnosno da završi postupak regulisanja imovinsko pravnih poslova, koji investitor nije uspio da riješi ni nakon 42 mjeseca od dana dobijanja UT uslova, te je još jasnije da je Ministarstvo, cijeneći iste dokaze kao i prvoga puta, moralo donijeti istovjetno Rješenje kojim se odbija zahtjev Opštine Herceg Novi za izgradnju deponije "Duboki do". Postupajući organ, iako pogrešno primjenjuje materijalno pravo, u ovom djelu Rješenja propušta da obrazloži i pruži dokaze koji su predviđeni kao uslov za primjenu člana 93. stav 2. Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, i to dijela koji se odnosi na dio odredbe koji propisuje da se građevinska dozvola za objekte od opšteg interesa može izdati na dijelu urbanističke parcele i bez saglasnosti svih vlasnika nedostajućeg dijela građevinskog zemljišta obuhvaćenog urbanističkom parcelom, ako taj dio urbanističke parcele ne utiče na funkcionalnost i pristup objektu i ne predstavlja dio prostora koji je planskim dokumentom definisan za građenje objekta. Nigdje u Rješenju niti u toku postupka postupajući organ nije definisao koje su to katastarske parcele za koje investitor-podnosilac zahtjeva nema saglasnost suvlasnika urbanističke parcele, a još manje dokazao da li iste utiču odnosno ne utiču na funkcionalnost i pristup objektu i da li iste predstavljaju odnosno ne predstavljaju dio prostora koji je planskim dokumentom definisan za građenje objekta. Ovdje treba napomenuti i na nedosljednost postupajućeg organa, koji u istom postupku, tačnije u postupku br. UPI 05-246/1 od 16.04.2014.godine i br. UPI 05-700/1 od 01.10.2014.godine, oba po istom zahtjevu, istim urbanističko-tehničkim uslovima br. 04-4911/10 od 27.12.2011. godine, istog investitora, Opštine Herceg

Novi za izgradnju deponije "Duboki do" i po istoj odlučujućoj činjenici – saglasnosti svih suvlasnika urbanističke parcele, postupa dijametralno suprotnom. U postupku br. UPI 05-246/1 od 16.04.2014. godine postupajući organ odbija zahtjev investitora iz razloga nepostupanja po UT uslovima, tačnije nepostojanja dokaza o pravu svojine, odnosno drugom pravu na građevinskom zemljištu na dijelu urbanističke parcele za koju se traži izdavanje građevinske dozvole. U postupku UPI 05-700/1 od 01.10.2014.godine činjenično stanje je nepromjenjeno, ali postupajući organ donosi Rješenje kojim se investitoru odobrava izgradnja sanitarne deponije "Duboki do", a sve na osnovu naprijed navedenog Mišljenja Direktorata, koje nam nikada nije dostavljeno niti prezentovano.

Sem naprijed navedenih Zakona i Pravilnika, u postupku Ministarstvo održivog razvoja i turizma- Direktorat za građevinarstvo, izdavanjem Rješenja o građevinskoj dozvoli, postupa i suprotno odredbama Zakona o geološkim istraživanjima i Zakona o vodama.

Naime izdatim UT uslovima br. 04-4911/10 od 27.12.2011. godine, propisano je, na strani 16., da je investitor dužan **prije izrade tehničke dokumentacije shodno članu 7. Zakona o geološkim istraživanjima izraditi Projekat geoloških istraživanja tla za predmetnu lokaciju i Elaborat o rezultatima izvršenih geoloških istraživanja.** Članom 7. Zakona o geološkim istraživanjima propisano je da se geološka istraživanja **obavezno vrše prije izrade tehničke dokumentacije za izgradnju,** između ostalih objekata i **sanitarnih deponija otpadaka i postrojenja za tretman čvrstog i opasnog otpada,** dok je članom 15. propisano da odobrenje za vršenje navedenih istraživanja izdaje Ministarstvo na zahtjev investitora, a članom 17. je propisano šta sve sadrži navedena dozvola. Istim zakonom, članom 29. propisano je da privredno društvo, odnosno ustanova koja izvodi geološka istraživanja je dužno da izvodi radove prema projektu, tehničkim propisima normativima i standardima koji važe za izvođenje tih radova. Investitor-Opština Herceg Novi niti je imala Projekat geoloških istraživanja tla, niti je pribavila Odobrenje Ministarstva, a još manje ispunila obavezne uslove sadržaja Elaborata propisane članom 32 ovog Zakona, a shodno propisanim UT uslovima. O ovom nedostatku je ukazano na usmenoj raspravi postupajućem organu, što se lako može vidjeti u zapisnik br. UPI 0503-700/34 od dana 23.03.2015.godine, i ako je isti shodno Zakonu bio dužan da o ovim okolnostima vodi računa po službenoj dužnosti. O ovim i sličnim primjedbama Opštine Kotor i MZ Morinj u izdatom Rješenju nema ni riječi, što sam naprijed i naveo.

Dana 31.12.2014. godine, nakon 3 mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole, odnosno 30 dana nakon posljednjeg dana za donošenje rješenja shodno članu 94 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, Opština Herceg Novi, sama sebi izdaje Vodnu saglasnost br. 02-4-327-167/2014, na osnovu prethodno datih Vodnih uslova, koje ista – Opština Herceg Novi nije ispoštovala. Ovim uslovima i saglašnošću nisu obuhvaćene katastarske parcele 1466 i 1468 KO Ubli, a koje su obuhvaćene izdatim Rješenjem o građevinskoj dozvoli, pa se postavlja pitanje kako je moguće da za parcele za koje nije data Vodna saglasnost, kao prethodni uslov za izdavanje Rješenja o izgradnji objekta, budu obuhvaćene Rješenjem i da se na istima dozvoljava izgradnja objekta za koji je potrebna

prethodna vodna saglasnost.

U ovom dijelu se postavlja i pitanje nadležnosti Opštine Herceg Novi u dijelu izdavanja Vodnih uslova i Vodne saglasnosti, na šta je ukazano postupajućem organu, što se lako može utvrditi uvidom u zapisnik br. 0503-700/6 od dana 18.11.2014.godine, iz izjave ovlašćenog punomoćnika Opštine Kotor, a o čemu je postupajući organ trebao da vodi računa u toku postupka i poštuje odredbe Zakona o vodama u dijelu u kojem se isti odnosi na nadležnost za izdavanje navedenih akata ukoliko se pretpostavlja prekogranični uticaj ili uticaj na susjedne opštine.

Iz svega navedenog jasno je da Ministarstvo održivog razvoja i turizma-Direktorat za građevinarstvo, u postupku izdavanja pobijanog Rješenja, sem što nije uvažio niti obrazložio primjedbe iznesene na usmenoj raspravi, kao i raznim podnescima, nije ni poštovalo Zakon o vodama, Zakon o zaštiti kulturnih dobara, Zakon o geološkim istraživanjima, i ono što najviše brine Zakon o uređenju prostora i izgradnji objekata sa posebnom napomenom na Pravilnik o bližim karakteristikama lokacije, uslovima izgradnje, sanitarno-tehničkim uslovima, načinu rada i zatvaranja deponija

Na kraju predlažem da Upravni sud zakaže javnu raspravu na kojoj će pozvati sem MZ Morinj i Opštinu Kotor kao zainteresovanu stranu, te da nakon iste donese presudu kojom usvaja tužbu i poništava pobijano Rješenje Ministarstva održivog razvoja i turizma.

Dokaz :

1. Zapisnik br. UPI 0503-700/6 od 18.11.2014.godine
2. Zapisnik br. UPI 0503-700/34 od 23.03.2014. godine
3. UT uslovi br. 04-4911/10 od 27.12.2011. godine
4. Zahtjev za izdavanje rješenja o građevinskoj dozvoli br.05-700/1
5. Rješenje o građevinskoj dozvoli br. UPI 0503-700/42-2014
6. Zahtjev za izdavanje rješenja o građevinskoj dozvoli br. 05-246/1
7. Rješenje o građevinskoj dozvoli br. UPI 0503-246/26
8. Rješenje o Vodnoj saglasnosti br. 02-4-327-167/2014

PREDSJEDNIK MZ MORINJ
Željko Uljarević